

едно връме киконътъ Орфей, човѣкъ магесникъ, който се занимавалъ отначало съ музика и пророкуване и извѣршвалъ оргиастичнитѣ церемонии при освещавания, и по тоя начинъ събиравъ дарове; по-послѣ добилъ по-високо мнѣние за себе си и спечелилъ много привърженици и сила. И така, мнозина доброволно му се покорявали, но нѣкои, като го подозрѣли въ заговоръ и насилие, вдигнали се противъ него и го убили.—Не далеко отъ тукъ се намѣрва и Либетра.

20. Задъ Дионъ сѫ устията на Халиакмонъ, послѣ Пидна⁸⁹⁾ Метона,⁹⁰⁾ Азоръ,⁹¹⁾ и рѣките Еригонъ и Лудиасъ,⁹²⁾ първата вата отъ които иде отъ Трикларъ, тече прѣзъ Орестида и Пелея (*Пелагония*), оставяйки града въ лѣво, и се влива въ Аксий. Водниятъ путь по Лудиасъ нагорѣ до Пела⁹³⁾ е 120 стадии. Метона, разположена по срѣдата му, е отдалечена отъ Пидна на около 40 стадии, а отъ Азоръ — на 70 стадии. Азоръ се на мира въ жгъла на Термейския заливъ. Азоръ считатъ за ботайски градъ, а Пидна — за *пиерийски*. Пела, която владѣяли ботиенитѣ, принадлежи къмъ долния Македония. Тука едно връме била съкровервищницата на Македония. Филипъ, който билъ възпитанъ въ тоя градъ, отъ малъкъ го направилъ голѣмъ. Въ него има крѣпостъ до езерото Лудиасъ, отъ което изтича рѣката Лудиасъ, и което се пълни съ часть отъ водата на Аксия. Послѣдниятъ се излива въ морето между Халастра и Терма. До тая рѣка има едно укрѣпено място, което сега се нарича Абидонъ, а Хомеръ го нарича Амидонъ и казва, че отъ тукъ пеонцитѣ отишля въ Троя като съюзници: „отдалечъ, отъ Амидонъ, отъ широкотечния Аксий“.⁹⁴⁾ Това място било разрушено отъ Аргадитѣ.

21. Аксий е мѣтенъ, а пѣкъ Хомеръ нарича водата на Аксия най-хубава, може би, поради тѣй наречения изворъ Ая (*Aia*), който излива въ Аксия най-чиста вода; това показва, че сегашното четене на това място у поета е неправилно. Слѣдъ

⁸⁹⁾ При Китросъ.

⁹⁰⁾ Дн. Елевтерохори.

⁹¹⁾ Градъ на ботиенитѣ при устието на Бистрица, дн. Палеохора при Капсохори.

⁹²⁾ Дн. Мъгленица (Карасмакъ).

⁹³⁾ Дн. Постоль при Ендже-вардаръ.

⁹⁴⁾ Ил. II 849.